

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213200010
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2213200010.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcov: 1/ P. Y., nar. XX. P. XXXX a 2/ P. Y., nar. XX. V. XXXX, oboch bytom M. N. F. XXX a zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária Legal Cases, s.r.o., Dunajská Streda, Ružová 265, proti žalovanej: SPR Vojka, a.s., Bratislava, Hviezdoslavovo nám. 14, zast. splnomocnenkyňou: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners, s.r.o., Bratislava, Prievozská 4/B, o neplatnosť zmluvy o výkone správy, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 22. októbra 2013 č. k. 6C 1/2013-93 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol námietku miestnej nepríslušnosti. Už tu sa žiada podotknúť, že námietka bola vznesená žalovanou (nie teda „právnym zástupcom navrhovateľa“, ako sa mylne uvádza v odôvodnení uznesenia, ignorujúcim i fakt, že tu ide o tzv. sporové konanie s potrebou označovania účastníkov i podania začínajúceho konanie za žalobcov, žalovanú a žalobu, v uvedenej súv. por. i §§ 79 a 90 O. s. p., čiže Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), pričom súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 84 a § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p. a vecne tým, že predmetom konania je tu určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy, týkajúcej sa pozemkov v obci a katastrálnom území Vojka nad Dunajom a takto aj práva a povinnosti vyplývajúce z výkonu správy nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v územnom obvode Okresného súdu Dunajská Streda z. (z ktorého dôvodu je preto daná tzv. výlučná miestna príslušnosť súdu miesta polohy nehnuteľnosti a tým je práve dunajskostredský okresný súd).

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie len žalovaná so zrejším návrhom na jeho zrušenie (uznesenia) a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (v ktorom by inak podľa všetkého malo dôjsť k postúpeniu veci Okresnému súdu Bratislava I - ako všeobecnému súdu žalovanej). Namietala nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, keď právami k nehnuteľnosti spôsobilými založiť príslušnosť súdu v zmysle ust. § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p. závery konštantnej judikatúry súdov (poukaz na R 100/1994) rozumejú len vecné práva k nehnuteľnostiam a im obdobné práva (nájomné či predkupné) a spory o existenciu práva k nehnuteľnosti, jeho trvanie a zánik; pri sponchybovaní platnosti zmluvy o výkone správy (ako v prejednávanej veci) však o takýto prípad nejde.

Žalobcovia navrhli napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Súd prvého stupňa si podľa nich otázku svojej príslušnosti na prejednanie veci vyriešil správne, pričom dôkazom na charakter sporu ako sporu týkajúceho sa i práv k nehnuteľnostiam je aj dnes už právoplatné nariadenie predbežného opatrenia, ktorým bolo žalovanej uložené umožniť im (žalobcom) vstup a vjazd do rekreačného areálu, ako aj znášať ich pohyb v takomto areáli.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. celú vec (dôvodnosti námietky žalovanej týkajúcej sa miestnej príslušnosti súdu, kde z povahy veci vyplývala nemožnosť len čiastočného prieskumu

správnosti rozhodnutia napadnutým uznesením) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (pretože tu nešlo o vec samu a ani o žiaden zo zákonom ustanovených prípadov potreby pojednávania aj takejto veci odvolacím súdom na pojednávaní) a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech hneď z dvoch dôvodov.

Podľa § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p. namiesto všeobecného súdu odporcu (v tzv. sporovom konaní „žalovaného“ alebo „žalovanej“, ako už bolo uvedené vyššie) je na konanie príslušný súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť, ak sa konanie týka práva k nej, ak nie je daná príslušnosť podľa písm. b/ (v tejto veci do úvahy neprichádzajúca príslušnosť tzv. rozvodového súdu aj na konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva a o zrušenie spoločného nájmu bytu - pozn. odvolacieho súdu).

Podľa § 105 ods. 1 O. s. p. súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88. Ak však navrhovateľ (v tzv. sporovom konaní „žalobca“, „žalobkyňa“ alebo „žalobča“) vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ (i tu rozumej označený v súlade s pojmami vlastnými sporovému konaniu) alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca (tu opäť „žalovaný“, „žalovaná“ alebo „žalované“), súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až 87. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej a neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

Podľa § 74 ods. 2 O. s. p. príslušný na nariadenie predbežného opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci.

Konania, v ktorých sa či už súbežne s podaním návrhu vo veci samej (žaloby), alebo aj po začatí konania vo veci samej požaduje tiež nariadenie predbežného opatrenia, sa vyznačujú nielen tým, že v nich jedno z konaní (o predbežnom opatrení) má charakter konania bežiaceho v rámci toho druhého (vo veci samej) a ide tu tak z matematického hľadiska o vzťah podmnožiny a množiny (resp. pri uvažovaní za pomoci symbolov o vzťah menšej a väčšej matričky), ale aj tým, že tu skúmanie príslušnosti súdu na nariadenie predbežného opatrenia a príslušnosti na konanie vo veci samej nejde dosť dobre oddeliť. Je to tak preto, že zákonodarca skonštruoval kritérium príslušnosti na jedno z takýchto konaní (a to práve na konanie o predbežnom opatrení, ktorá má buď prebiehať v rámci konania vo veci samej, alebo ešte pred jeho začatím, tu však s trvaním na čo najskoršom začatí konania vo veci, ak návrhu na predbežné opatrenie bolo vyhovené a taký stav nemá trvať len veľmi krátky čas) tým, že ho odvodil od príslušnosti na konanie druhé (to vo veci samej). Možnosť súbežného vedenia konaní o predbežnom opatrení aj konania vo veci je na jednej strane dôvodom, pre ktorý dosť dobre nejde konanie o predbežnom opatrení považovať za konanie vo veci samej (ak by to malo byť naopak, nebolo by zrejme, ako potom nazývať konanie iniciované žalobou a aký by mal byť medzi oboma tu diskutovanými konaniami rozdiel), na druhej strane však podľa názoru odvolacieho súdu v týchto prípadoch treba zvýšenú pozornosť venovať časovému hľadisku problému, teda splneniu podmienky sformulovanej (v ustanovení pre tieto účely rozhodnom) prakticky tak, že súd má možnosť skúmať príslušnosť z vlastnej iniciatívy len do začatia ním konania vo veci samej a ak ju nevyužije, prinavrátiť mu ju môže neskoršia námietka účastníka, avšak len vtedy, ak je táto uplatnená najneskôr pri prvom úkone účastníkovi patriacom. Ak účelom skonštruovania príslušnosti toho istého súdu na konanie o predbežnom opatrení i konanie vo veci samej je tiež evidentný záujem na sústredení oboch konaní na jednom súde, na čo najskoršom vyriešení otázky príslušnosti a do tretice i na eliminovaní nežiadúceho javu presúvania vecí medzi súdmi (potom, čo sa niektorý z nich - hoc aj len čiastočne - vecou už zaoberal), vyvodit' z toho nemožno len už nikým nespochybňované, teda to, že účastníkom s právom namietať príslušnosť až po začatí konania vo veci samej nikdy nie je iniciátor konania (ktorého prvým úkonom je žaloba a už jej podaním na celkom konkrétny súd došlo k jednoznačnému vysloveniu názoru na príslušnosť bez významu toho, či sa tak stalo aj výslovne), ale i to, že ak žalovaný nevyužil právo namietať príslušnosť už v odvolaní proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia (potom, čo mu bol doručený návrh na predbežné opatrenie, integrovaný do žaloby a čo získal vedomosť aj o tom, čo je predmetom konania vo veci samej), pri neskoršom uplatnení námietky už nemôže byť splnená podmienka jej uplatnenia pri prvom úkone, ktorý tomuto účastníkovi patrí.

Pretože však žalovaná z prejednávanej veci uplatnila námietku nepríslušnosti Okresného súdu Dunajská Streda až podaním z 18. októbra 2013, podaným na takomto súde rovnaký deň, i keď žaloba s uznesením o nariadení predbežného opatrenia jej bola doručená už 17. januára 2013 a prvým úkonom

tejto účastníčky sa stalo odvolanie proti uzneseniu o predbežnom opatrení, námietka bola bez nádeje na úspech už z dôvodu jej oneskorenosti.

I ak by ale výklad zhora platiť nemal, s námietkou by nešlo uspieť preto, že odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa nezdiala ani výklad ustanovenia § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p. prinášaný odvolaním.

Aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, použité na podporu argumentácie odvolateľky, bolo totiž vydané v záujme odstránenia v minulosti vzniknutých pochybností o tom, či súd miesta polohy nehnuteľnosti má byť príslušným aj na také spory, ktorých súvis so samotnou nehnuteľnosťou je len elementárny (najmä spory o nájomné alebo o úhrady za služby spojené s užívaním bytov). O taký prípad len elementárneho súvisu ale v prejednávanej veci nejde, nakoľko žalobou sa tu spochybňuje samotná platnosť zmluvy o výkone správy a výsledkom konania tak môže byť (odhliadajúc na tomto mieste od dosiaľ neskúmaného faktoru naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení) i konštatovanie existencie alebo neexistencie zmluvou zakladaných práv žalovanej (ale i žalobcov) k nehnuteľnosti. Toto podľa názoru odvolacieho súdu na záver o príslušnosti súdu, v obvode ktorého sa nehnuteľnosť nachádza, postačuje.

Pri riadení sa toto úvahou by preto námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Dunajská Streda nemohla obstať ani vtedy, ak by bola uplatnenou včas. Súd prvého stupňa preto rozhodol správne, ak napadnutým uznesením túto námietku zamietol. Takéto jeho rozhodnutie bolo pritom logickým významovým protikladom postúpenia veci bez rozhodnutia inému súdu (v prípade, v ktorom by súd naopak konštatoval dôvodnosť námietky nepríslušnosti) a to s možnosťou preskúmania správnosti úvah vedúcich k ponechaniu si veci (súdom, ktorého príslušnosť sa namieta) i na základe riadneho opravného prostriedku (s ktorými procesnými aspektami problému sa inak tunajší súd vyporiadal už v minulosti, v tejto súv. por. najmä uznesenie Krajského súdu v Trnave z 18. októbra 2011 č. k. 10Co/1/2011-109).

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania nerozhodoval, pretože tu šlo len o zaoberanie sa čiastkovým rozhodnutím procesnej povahy v ďalej prebiehajúcom konaní, v ktorom rozhodnutie o trovách konania patrí až konečnému rozhodnutiu.

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.